

Bu zulmü durdurun!

Sınırlarımız Edirne'den başlayıp Iğdır'da; Sinop'tan başlayıp Hatay'da bitiyor olabilir. Ama mesuliyet sahamız Bosna'dan Doğu Türkistan'a, Kırım'dan Arakan'a uzanan geniş bir coğrafyayı kapsıyor.

Sadece Türkiye Cumhuriyeti sakinlerini ve bu sakinlerin haklarını değil; dünyanın her yerinde yaşayan Müslümanları korumak ve kollamak mecburiyetindeyiz.

Nurettin Topçu, **"Mesuliyet, imana dayanan bir duygudur"** diyor. Biz de şunu: Mesuliyet kalpten ve vicdandan doğar, beslenir. Mesuliyeti olan, vicdanı olandır.

Sözlerimiz, mesuliyet sahiplerine. En ufak bir mesuliyet hissi duymayanlar, yazımızın, kapsama alanına dâhil değiller. Hiçbir şey olmamış gibi davranmaya, yaşamaya devam edebilirler.

Biz, yazımıza, mesuliyet duyanlarla, devam edelim.

İslam tarihinin, en kanlı ve karanlık dönemlerinden birinde yaşıyoruz. Müslümanlar hiç bu kadar dağınık ve hiç bu kadar zor durumda olmamıştı.

Hıristiyanlar, Yahudiler ve Budistler, artık kendi aralarında savaşmıyor; birleşip İslam dünyasına saldırıyorlar. Bir yandan İslam beldelerini işgal ediyor, bir yandan kendi içlerindeki Müslümanlardan kurtulmaya çalışıyorlar.

Dahası var: Topraklarını, canlarını, haysiyet ve namuslarını korumak isteyen Müslümanlara "terörist" etiketi yapıyorlar. Böylece haksızlık kapısı ardına kadar açılıyor.

İşin acı tarafı: **Batılılar, işledikleri suçlar için hiçbir bedel ödemiyorlar. Yaptıkları yanlarına kâr kalıyor.** Çünkü mazlumların hakkını, hukukunu ve canını koruyacak yapılar henüz vücut bulmadı.

Ömrümüz Filistin, Afganistan, Bosna, Irak ve Suriye'deki işgallere ve zulümlere şahitlik etmekle geçti, geçiyor. Her biri kanyan yanımız, yaramız.

Acımızın ve acizliğimizin yüzölçümü her geçen gün biraz daha artıyor. Bu kadar yıkım ve kıyım yetmezmiş gibi, Arakan ve Doğu Türkistan'da da benzer sahneler yaşatılıyor.

Budist çeteler, Arakanlı Müslümanlara ve onların yaşadıkları köylere saldırıyor. Barış ödüllü katiller, canları yakıyor, evleri yıkıyor, namusları kirletiyor ve hayatları söndürüyorlar.

Savaş olur, insanlar ölür. Bu, öyle değil. **Arakan'da yaşanan başka bir şey: Soykırım**

Ayhan Demir

ayhan.demir@hotmail.com

gii. Arakan da yaşanan başka bir şey: Soykırım.

Vahşetin görüntülerine bakmak mümkün değil. Bunlar, dili, dini ve rengi ne olursa olsun, insanın insana yapamayacağı şeyler.

Bir kez daha Nurettin Topçu'ya kulak verelim: **"Merhametin olmadığı yerde, insan da yoktur."**

Sahi, var mı?..

Şurası kesin: **İnsafı olmayanların, yaptıklarının izahı da olamaz.** Arakan'dan gelen haberler ve görüntüler, sadece son dönemi değil, o topraklarda yıllardır yaşananları özetliyor: Kötü niyet, kem hareket.

Dert bir değil, iki değil.

Doğu Türkistan'da yaşayan Uygur Türkleri, yıllardır, bizim dinlemeye tahammül edemediğimiz zorbalıkları ve bakmaya cesaret edemediğimiz zulümleri yaşıyorlar.

Nereden başlamalı, nasıl anlatmalı? Belki, şuradan...

1993'ten beri, eğitim dili Çince. Oruç tutmak, "sağlığı bozduğundan", yasak.

2008 yılından bu yana, mescid ve camilere gitmek yasak. "Selamünaleyküm" demek, dini nikâh yapmak ve çocuğuna Türk ve Müslüman ismi vermek de...

Evlenmek istediğiniz kişiye bile, komünist rejim karar veriyor. Müslüman kızlar, Çinli erkeler ile evlendiriliyor. Müslüman Uygur Türkleri, Çinliler ile aynı evde yaşamaya mecbur ediliyor.

Tanıdık bir yasak daha: Başörtüsü. Tek bir farkla: Sadece kamusal alanlarda ya da sokakta değil, evde de yasak.

Ay yıldızlı bayrak ya da bu figürlere sahip herhangi bir kumaş parçası taşımak, hapis cezasını göze almak anlamına geliyor.

Müslüman Uygur Türklerine yönelik insanlık dışı politikalar, bu kadarı ile sınır değil. Her geçen gün, yeni bir yasak ve zulüm ekleniyor.

Doğu Türkistanlı kardeşlerimiz, 2017 yılından itibaren, toplama kamplarına götürülüyor. Çin yönetimi, süresi belirsiz, bu zulme "vatanseverlik eğitimi" diyor.

Bu "eğitimi" öyle önemsiyorlar ki, telefon ve e-posta gibi iletişim araçlarını yasakladılar.

Komünist rejim, "sanat eğitimine" çok büyük önem veriyor. Meydanlarda, toplu halde karma dans ettirip, Çin Komünist Partisi'ni öven marşlar söylettiriliyor.

Çin'in asıl talebi şu: Müslüman Uygur Türkeri'nin, İslam'dan vazgeçmesi ve Allah'ı inkâr etmeleri.

Uzun sözün kısası: Doğu Türkistan'da söz biteli çok oldu. Eylem de yok. Çin zulmüne karşı, ağıt yakmak ve dua etmekten başka bir şey yapamıyoruz.

"Bu zulmü durdurun!" haykırıışları, Çin seddine çarpıp, geri dönüyor.

Tek tesellimiz: Duanın önünde hiçbir şey duramaz. Allah, bütün dertlerden daha büyüktür.